

SAPIĄCY (1) *part praes act*

a jasne.

pl G sapiących. ◇ [A subst sapiąc(e)].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.; poza tym w objaśnieniu s.v. *sapliwy*.

Wydający odgłosy przypominające sapanie, syczący: [{wypuśczały} alii stridentia tingunt {łapyjące rośmaczały} Aera lacu [cf Vergilius, Eneida VIII 450] Glosy II 74/109.]

Szereg: »mokry a sapiący«: Abowiem páná káždego vmyłł iest iáko płomień który sie ząwždy ku gorze ciągnie/ kiedy do niego dobrych drew przykładáią. Ale iesliże mu też mokrych á łapiących przyłożą/ thedy sie też wlecze po ziemi z dymem póspołu. *RejZwierc* 41v.

Cf **SAPIEĆ**

MN